

и тръбачи и като вѣтъръ се разнесе по всичката линия. Гжеститъ турски колони като вихрушка се понесоха напрѣдъ и се нахвърлиха съ обичния си викъ „алла“ върху нашите ложементи. Но защитниците на Шипка не дремяха, стрѣлковата верига откри честа и сполучлива стрѣлба.

— Юнаци на вѣтъра не стрѣляйте: „рѣдко да мѣтко“! Гледайте днесъ само въ мясо да удрятъ, казаха и повтаряха офицерите и възводните командири на стрѣлците. Прицѣли се добре и само тогава спущай ударника. Турцитъ отъ честата стрѣлба не се боятъ, както и ний отъ тѣхната не се боимъ. Залповетъ ви, юнаци да бждатъ сдѣржани и дружни. Ако ли пѣкъ стане нужна да се работи съ щикъ, дѣйствуайте пѣргаво и рѣшително, — турцитъ не обичатъ щика, още повече, като видятъ, че противника имъ го владѣе добрѣ.

Нашите резерви съ пушки въ ръцѣ, напълно готови да се срѣщнатъ съ противника, само чакаха заповѣдъ.

Но ето, турските колони се приближиха до нашите окопи. Раздаха се командиците:

— „Пальба ротой! възводомъ! рота! възводъ! или!“

Обаче, неприятелските редове, ако и разредявани отъ нашата стрѣлкова верига, продължаваха настѫпването. Първия залпъ още повече разреди редовете, втория — произведе въ тѣхъ бѣркотия. Турцитъ трепнаха. Чуватъ се, посрѣдъ адския огънъ, охкання и прѣдмѣтни хъркання, смѣсени съ викове: „алла, алла“. Но ето раздава се още единъ залпъ. Прѣдните турски редове, ако и да сѫ до самите ни ложементи, сѫ съвсѣмъ разредени и смаяни. Тѣкмо въ това врѣме се чува грѣмогласното потресающе „ура“ и опѣлченците се хвѣрлятъ срѣщу неприятеля съ щикове и го накарватъ да се обѣре въ бѣгство и въ това бѣгство да увлече собственните си задни редове. Напраздно турските офицери съ шашки и револвери въ ръцѣ се стараятъ да спратъ бѣгавшите. Колоните увличатъ и самите офицери въ това безумно бѣгство. На мястото на атаката останаха множество убити и ранени; послѣдните скърцаха съ вѣзи отъ болки и злоба.

— Слава Богу! Казаха всички борци. Слава Богу! отбихме ги и този путь. Добъръ е Господъ и за напрѣдъ.

Тази атака струваше и намъ не малко жертви: цѣла върволица ранени сами потеглиха къмъ прѣвързочния пунктъ, а